

det nu blev omtalt af det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), at en Godsejer har solgt de omkring Søen liggende Ejendomme, men Godsejeren samtidig ved Salget har forbeholdt sig ikke alene Ene retten til Fiskeriet, men ogsaa Retten til det, man kalder Søbredden, saa kommer det store Tvivlsspørgsmaal, og det tror jeg er umuligt for os at afgøre, og hvorledes det i Virkeligheden skal afgøres, bliver ikke let at faa Klarhed over. Skal et saadant Spørgsmaal afgøres, maa man først have Klarhed over, hvad der egentlig skal forstaaes ved Søbredden, og det er et stort Spørgsmaal. Saa skal man være klar over, om der derved forstaaes et Stykke Jord saa og saa mange Favne ovenfor Søen. Og tænke vi os saa, at Godsejeren har forbeholdt sig Søbredden i saa og saa stor Afstand ovenfor Søen; og der er blevet sat et bestemt Skel i en vis Afstand ovenfor Søen, og alle Maal ere slaaede fast ved Skøder og Kontrakter, er det givet, at de tilstødende Lodsejere ingen Adgang ville have til Søen, og saa ville de heller ingen Adgang have til at faa Fiskeriretten afløst. Det vil følge ganske af sig selv. Men stiller Forholdet sig derimod saaledes, at vedkommende Godsejer har forbeholdt sig Fiskeriretten samt Søbredden, uden at der er nogen Angivelse af, hvad der forstaaes ved Søbredden, saa staaer det saaledes for mig, at da vil det blive et Spørgsmaal, som vi her i Folketinget absolut ikke kunne afgøre; da vil det absolut blive et Spørgsmaal, der, hvis det kommer til Afgørelse, maa afgøres af Domstolen, og er Domstolen ikke klar over det, maa Domstolen indhente en Betænkning, en Erklæring fra en Landvæsenskommission. Jeg kan ikke se, der er andre Udveje eller Forklaringer mulige paa det Punkt, og jeg tror heller ikke, vi kunne komme det nærmere; det tror jeg er ganske umuligt.

N. C. Christensen: Jeg skal anbefale, at man stemmer for den højtærede Landbrugsministers Ændringsforslag om en ny § 17, den ærede Ordførers Forslag til § 13 og det af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen)

til § 1 stillede Forslag, men imod det samme ærede Medlems Forslag til § 8.

Zahle: Naar Ordføreren under Forslagets anden Behandling lovede, at en Tanke, der blev udkastet af et Medlem her i Tinget, skulde blive tagen op til Overvejelse, forstod jeg det ikke saaledes, at det ærede Medlem vilde gaa og overveje i sit eget stille Sind, om han kunde finde ud af Tingene eller ej, men saaledes, at han vilde sammenkalde Udvalget og lade Udvalget overveje det. Imidlertid hører jeg, at det har den ærede Ordfører ikke gjort; det maa jeg beklage, og jeg maa yderligere beklage, at den ærede Ordfører ikke, da hans Forstand kom til at staa stille i denne Sag, sagde mig, at han ikke vilde stille noget Ændringsforslag denne Sag angaaende. Det havde da været muligt, at jeg kunde have formuleret og stillet dette Ændringsforslag. Jeg beklager det saa meget mere, som der ikke synes at være nogen reel Uoverensstemmelse mellem den ærede Ordfører og mig, saaledes at jeg har Grund til at tro, at jeg havde kunnet formulere et Ændringsforslag, saaledes at vi kunde have ordnet denne Sag, hvis den ærede Ordfører havde givet mig det mindste Varsel om, at der ikke kom noget Ændringsforslag, hverken fra ham eller Udvalget.

Det er selvfølgelig Domstolens Sag at afgøre, hvorvidt et Fiskeri kan afløses paa Grundlag af bestaaende Love eller ej. Men det er os, der skrive de Love, paa Grundlag af hvilke Dommerne skulle dømme, og vi staa her overfor Spørgsmaalet om, hvorledes vi skulle affatte den Lov, som Dommerne fremtidig skulle dømme efter. Efter min Mening kunde vi have sat ind i § 1 i dette Lovforslag en Bestemmelse om, at i saadane Tilfælde, hvor Sælgeren af Jordegodset omkring Søen har forbeholdt sig Søbredden paa en saadan Maade, at det blot er et Udtryk for, at han forbeholder sig Fiskeriretten, skulde det, at han havde brugt Udtrykket: „Jeg forbeholder mig Søbredden“ ikke afskære fra, at Fiskeriretten skulde kunne afløses. Jeg tror slet ikke, det vilde have været vanskeligt at formulere et saadant Ændringsforslag.